

Prelaadi kiri (mai 2007)

Piiskop Echevarria kiri Opus Dei usklitele. Maikuus kutsub ta üles Jumalaema eriliselt austama ja palub, et kõik perekondade kaitsmiseks oma panuse annaksid.

09.07.2007

Ülestõusmispühade ajal toovad Missalugemised meie silmade ette episoodide Apostlite tegudest.

On rõõm nentida, et esimesed kristlased juba algusest peale –

Nelipühadest alates – täielikult teadlikud olid, et nad uue Jumaliku perekonna maailma jaoks kujundasid, mis on rajatud Kristuse paasaohvrile ja Püha Vaimu väljasaatmisele! See peaks innustama meid olema rõõmsad vastutuse üle, mis meile on usaldatud, kuna see, alati noor Kirik oleme just meie, igaüks meist.

Püha Luukas kinnitab, et need esimesed vennad usus, "apostlite õpetuses ja osaduses, leivamurdmises ja palvetes"(Ap.2: 42) püsisid. Ta lisab: "Ja usklike kogul oli üks süda ja üks hing" (Ap.4: 32)

See teadvuse vahetu tagajärg, Jumala perekond olla ja ennast sellisena tunda, oli apostellik vahvus, julgus, kõigile, keda nad kohtasid, Jeesusest rääkida, ilma ennast hirmust ja inimlikest takistustest häirida laskmata. "Nad kõnelesid Jumala sõna julgesti", kirjutab evangelist ja

kriipsutab veelkord alla, ”Ja apostlid tunnistasid suure väega Issanda Jeesuse ülestõusmist, ja suur arm oli nende kõikide peal.” (Ap.4: 31,33)

Selle imelise pildi taustaks, mille loob esimeste kristlaste arusaadav vaimustus ülestõusnud Jeesusest ja nende apostlik innukus, on, nagu on kerge arvata ja nagu ma juba ütlesin, veendumus, et oleme Jumala perekond maailmas, perekond, mille sidemed on tugevamad kui veresidemed ja nagu Kristus oma jutluses meile teada andis: ”Ennäe, mu ema ja mu vennad. Sest, kes iganes teeb mu Isa tahtmist, kes on taevas, see on mu vend, mu õde ja ema!” (Mt. 12: 49-50)

Need Jeesuse sõnad on esimene lugupidamise osutus Jumalaemale, tema täielikule kuuletumisele sellele Jumalikule ülesandele, mida peangel kuulutas ja mis võimaldas suurel inimesekssaamise saladusel tõeks

saada. Tema eeskujul õppisid esimesed kristlased olema Jumala lapsed ja Jeesuse Kristuse vennad.

Mõned kirikuisad rõhutavad Maarja asendamatut rolli algkiriku Emana, pärast Jeesuse Taevasseminemist ja Püha Vaimu tulemist. Nii, nagu kirjutab ühes raamatus püha Maximus Usutunnistaja: "Siis, kui apostlid kogu maailma laiali saadeti, elas Kristuse pühim Ema nende kunigannana maailma keskpunktis, Jeruusalemmas, Siionis, koos nende Apostlitega, keda Issand Jeesus Kristus armastas ja ta temale pojaks usaldas." (Testi mariani del primo millenio, vol II p.259)

Seepärast sobib eriti hästi, et maikuu on paljudes maailma paikades Jumalaemale pühendatud.

Meie Kuninganna on igal hetkel kristlaste Ema, kiriku Ema, ja nii täidab ta ülesannet, mille Poeg temale ristil usaldas.

Ma kutsun teid samasuguse
rõõmuga, mida tundis püha
Josemaria maikuu alguses, kui ta
koges: ”palvehetk Maarja poole on
alati elav ja ergutab usklike
südameid *domestici Dei*, ühe ja sama
Jumala perekonna liikmed olema.”

Ma julgen väita, et meie isa on olnud
pühak, kes püüab Pühakirjast
seniavastamata rikkusi välja tuua. Ta
tahtis öelda, et iga kristlane -
konkreetselt iga mees ja naine Opus
Deis- on teerajaks templi juurde,
kuna ta oma tööd ja tegemised tänu
ja palve läbi pühitseb. Ja ma näen
jutluse sõnades, mida ma just
tsiteerisin, iseloomustust, nagu
paljud inimesed on ka tähele
pannud: püha Josemaria oskas luua
Betaania kõikjal, kus ta viibis ja
suhtles inimestega - haigete keskel,
abivajajate juures, õpilaste ja
haritlaste hulgas – võiks nimetada
palju olukordi – igal pool suutis ta
luua perekondliku õhkkonna, kus

kõik õppisid Kristust vastu võtma nii, nagu tegid seda Marta, Maarja ja Laatsarus.

Loomulikult püüab igaüks vastavalt oma olukorrale, kuidas võiks toimuda tema kohtumine pühima Neitsiga nende järgnevate nädalate jooksul ja oleks võimalik kõigis kaasinimestes oma õdesid-vendi näha. Nii võiksime me näiteks iga päev tähelepanelikumalt ja suurema armastusega Roosipärga palvetada ja seejuures ka saladusi vaadelda; või näiteks kellegiga koos – kas oma linnas või selle ümbruses palverännaku Jumalaema kabelisse teha.

Opus Deis on selles kuus eriline vajadus teha Maipalverännak, nii nagu meie rajaja 1935.a. aluse pani. Anname vaimulikud viljad oma Ema kätte. Nii nagu ütles püha Josemaria: ”Maarja ei lakka kunagi kirikut tugevdamast ja ühendamast. Aga

vaevalt on võimalik Jumalaema tõeliselt austada, kui me ei ole tugevalt ühenduses teiste selle müstilise ihu liikmetega, kui me ei ole ühenduses selle Ihu peaga, paavstiga.”

Vaadeldes kirikut, kui perekonda jõuame paratamatult arusaamisele, kui vajalik on levitada tõde perekondade kohta. See on rajatud abielule *teineteisega koos, igavesti* ja on, nagu paavst natuke vähem, kui aasta tagasi Valencias ütles, ”kõige paremaks kohaks, kus iga inimene õpib armastust kinkima ja vastu võtma.” Kunagi ei suuda me piisavalt teha, et kristlikku õpetust selles valdkonnas tutvustada, sest paljudes maades on perekonna normaalne alus ebaõigete seaduste ja harjumuste tõttu õõnestatud. Mõned nädalad tagasi rõõmustasin ma, et mul oli võimalus kohtuda perekondadega, kes rahvusvahelisest

perekondadekonverentsist osa võtsid.

Toetudes õpetlaste väljenditele julgustasin ma neid nende sõna- ja elava eeskujuga seda institutsiooni tugevdada "et see hädavajalik hea, kõigutamatu vundament ja suur aare abieluinimeste jaoks, püsima jääks." (Benedictus XVI, 8-VII-2006)

Perekonda nimetatakse õigusega *kodukirikuks*, kuna ta väljendab kiriku, kui Jumala perekonna

ühiskondlikku ja familiaarset olemust. Kõik pereliikmed viivad läbi vastavalt oma rollile preesterlust, mille nad on omandanud ristimise kaudu ja aitavad kaasa, et perekonnast saaks armu- ja palvemeeskond, inimlike ja kristlike vooruste kool ja esimene paik, kus lapsed usust kuulda võivad.

Kuivõrd see institutsioon on armastusele ja omakasupüüdmatule

teistele andumusele rajatud ühendus, on selle üheks oluliseks asjaoluks iga liikme igapäevane panus teiste heaks, aktiivne, täis armastus hoolitsemine üksteise eest. Oleks täiesti ebakohane, kui keegi oma isiklikel kaalutlustel ei arvesta teistega; igaüks peab hoolitsema ka teiste vajaduste eest, näiteks palvetama, üksteist aitama, koos teistega kannatama ja ka rõõmustama.. Nii võime me kõik armastusväärseima käsu täitmisele kaasa aidata, mille oluliseks osaks on kristlik vennalikkus. Need rahu ja rõõmu viljad avaldavad lõpuks kindlasti mõju kogu ühiskonnale.

See armastusväärne kohustus, igas *kodus* perekond luua, puudutab kõiki: isa, ema, õdesid-vendi, vanavanemaid, samuti igaühte, kes oma tööga kodu eest hoolitsemisele kaasa aitavad.

See on ülesanne kõikidele, kuna kõik me peame väiklase valitsemishimu ja iseenesesse kiindumise vastu võitlema. Loomulikult on see vanemate ülesanne, püüda oma eluplaane tehes võimalikult täpselt järgida püha perekonnna eeskuju - Jeesust, Maarjat ja Joosepit- ja teisi, iseenesest ka häid eesmärke tahaplaanile jätma. Isegi siis, kui ei ole võimalik vältida tülisid abikaasade vahel, peavad kristlastest abieluinimesed ikkagi püüdma kõik lahkkelid maailmast hävitada, mis tähendab seda, et nad suudavad andestust paluda ja ise andestada.

Püha Josemaria mõistis väga hästi ja andestas need nõrkused, sellepärast, et "kuna me oleme inimesed, on antud meile ka tülitsemine; Ja siis, lisas ta, peavad mõlemad nõustuma sellega, et nad on süüdi ja üksteisele ütlema: Anna mulle andeks! Ja tugevasti üksteist embama.... Ja edasi! Peab ütlema, et seejärel ei

tülitse te enam pikka aega. Ja laste ees, olgu suur või väike, ei tohi te tülitse da. Ka siis, kui nad veel väga väikesed on, panevad nad kõike tähele.”

See suurepärane maastik, minu tütred ja pojad, avaneb ja elab teie jumalikus kutsumuses, abielus. Tihti tuleb tuua ohvreid, mis vahel väga suurtena tunduvad, kuigi on tavaliselt üsna väikesed.

Vastutus perekonna ja kodu eest kuulub igas mõttes nii isale kui emale. Võibolla veedab üks abikaasadest ametialaste kohustuste tõttu palju aega väljaspool kodu; aga kui ta töölt koju tuleb ja isegi kui ta on kurnatud, ei või ta vältida oma kohustust suhelda teiste pereliikmetega et nende elu meeldivamaks kujundada; samuti ei või ta egoistlikult omaenda puhkusele mõelda. Te peate oma abikaasale armastust ja tähelepanu

kinkima, millele tal õigus on. Samuti andma aega ja toetust lastele, kes seda vajavad, eriti olulisel ajajärgul nende kehalises ja vaimses arengus.

Kontrollige ka oma käitumist kodus, minu abielus olevad tütreid ja pojad. Mõelge selle üle järele, kuidas võiksite rohkem kodustes töödes kaasa aidata – see on ka meeste ülesanne; kuidas võiksite rahulikult iga lapsega rääkida, et neid õieti suunata; niipalju, kui võimalik oma tegevust väljaspool kodu piirata, et võiksite rohkem oma perekonna eest hoolitseda, mis on alati! ***parim äri***, nagu püha Josemaria kinnitas. Aidake oma abikaasat täita kristlikke kohustusi, nagu näiteks külastada püha Missat andke talle võimalusi enda arendamiseks usus ja seda kõike eriti siis, kui lapsed on alles väga väikesed. Otsige sobivaid võimalusi ja te võite kindlad olla, et kõik eneseületamised ja ohvrid tulevad kasuks kogu perekonnale.

Eelolevas lõigus pöördusin ma eriti abieluinimeste poole, aga ma tahaksin rõhutada, et kõik need kohustused ja minu nõuannete olulisimad punktid kehtivad kõigile, kuna me kõik, igaüks oma isiklikus keskkonnas omame vastutust, luua oma ümber tõeline perekonna atmosfäär. Mida teed sina teiste heaks, kuidas võid sa areneda selles suhtes? Kui palju vahendad sa teistele rahu ja rõõmu? Kuidas väljendad sa tingimusteta abivalmidust? Kuidas hoolitsed sa vennaliku käitumise ja perekondliku õhkkonna loomise eest ettevõttes, töökojas, büroos, puhkuse ajal?

Kirjutades neid ridu mõtlen ma eriti oma tütarde peale, kes hoolitsevad majapidamise eest meie keskustes. Just sellepärast, et te teete samasugust tööd, nagu Maarja Naatsareti majas, võite te väga palju kaasa aidata, et iga üksikisik, iga keskus, iga apostoolne töö, kogu töö

ja kogu ühiskond hästi kulgeks.
Milline suur mõju on teie varjatud ja tagasihoidlikul tööl, millega te loote kristliku perekonna õhkkonna.

Olen Jumalale eriliselt tänulik kahe võimalus eest. Viisteist päeva tagasi viibisin ma Milanos ja üleeile tulin tagasi Berliinist. Mõlemad peatuspaigad tuletasid mulle meelde püha Josemariat, kes "soovis", et me kõik igal hetkel "perekonda loome".

Otsigem sageli pelgupaika kiriku Ema juures ja kuulakem kuidas ta meid õpetab igal võimalusel kristliku perekonna ideaale levitama, millel on erinevad praktilised tagajärjed ja mis on hädavajalik.

Kui te ikka ja jälle ohvri järele igatsete, siis ei saa unustada, et te kujutate endast ammendamatu rõõmu ja rahu allikat, sellist, kes ei mõtle enesele, vaid kes ennast suuremeelselt ja meelsasti Jumala

tahtel teistele annab, nii nagu seda tegi Kristus.

Paluge ka minu palveintensioonide eest. Jumal on nii soovinud, et ma selle üleloomuliku ülesandega perekonna isa olen. Mina ise ei suuda midagi; oma poegade ja tütrede kaitse all on Jumala armu abil kõik võimalik "omnia possum in eo, qui me confortat". Mõelge oma palves ka nendele numeraaridele, keda 26. mail Roomas preestriks pühitsetakse. Paluge, et Jumal teeks nad väga pühaks, nii, et nad ennast täielikult vendade, õdede ja kogu inimkonna teenistusse annaksid.

Palvetagem ka veel rohkem Benediktus XVI – nda, kõikide kristlaste ühise isa, Kristuse asemiku eest kirikus, selles suures Jumala perekonnas maapeal.

Suure armastusega, õnnistab teid

Teie isa

+Javier

Rooma, 1.05.2007

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaadi-kiri-mai-2007/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-mai-2007/)
(12.03.2026)